

Prawo wyłączności, zastrzeżone w § 3, nie wyklucza możliwości wytwarzania i rozdzielania energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu w jednej lub kilku nieruchomościach, jeżeli nie są one rozdzielone publicznymi drogami lub ulicami, oraz nie obejmuje zastosowań energii elektrycznej do zasilania publicznych środków komunikacji, do sygnalizacji, telegrafów i telefonów.

§ 7.

Zakład będzie pobierał energię elektryczną z elektrowni przy tartakach państwowych w Delatynie, Mikuliczynie i Worochcie. Zakład może również pobierać energię z innych zakładów wytwórczych, położonych na obszarze wymienionym w § 1 niniejszego zarządzenia, oraz z zakładów przesyłowych, mających prawo rozsyłania energii elektrycznej do tego obszaru.

Zakład obowiązany jest w razie zgody właścicieli wykupić i doprowadzić do należytego stanu w terminach, podanych w § 12 niniejszego zarządzenia, zakłady elektryczne rozdzielcze, istniejące na obszarze, wymienionym w § 1, w chwili wydania niniejszego zarządzenia, o ile one istnieją bez uprawnienia rządowego, oraz przyłączyć wszystkich odbiorców na swój koszt do przerobionych sieci.

Cena wykupu będzie ustalona w drodze porozumienia z zainteresowanymi właścicielami, a w razie braku tego porozumienia Zakład jest obowiązany, za zgodą właścicieli, oddać ustalenie wysokości ceny wykupu komisji szacunkowej, złożonej z trzech członków, z których jednego wyznacza Zakład, drugiego zainteresowany właściciel, ci zaś dwaj członkowie wybiorą trzeciego członka komisji, jako przewodniczącego.

W razie braku porozumienia co do osoby przewodniczącego, wyznaczy go, na żądanie jednego członka komisji, Minister Przemysłu i Handlu.

Cena wykupu będzie określona przez komisję szacunkową jedynie na podstawie materialnej rynkowej wartości urządzeń technicznych w chwili wykupu.

Do czasu wykupu odpowiedniego zakładu elektrycznego przez Zakład, prawo wyłączności zawodowego zbytu energii elektrycznej, przyznane Zakładowi, nie odnosi się do obszaru danej miejscowości.

W wypadku przedłużenia pertraktacji ponad trzy miesiące od daty zawieszenia danego właściciela sieci rozdzielczej o zamiarze wykupu, Zakład ma prawo przystąpić do wykonania własnej sieci rozdzielczej.

§ 8.

Regularna dostawa energii elektrycznej powinna rozpocząć się w ciągu ośmiu miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia, z uwzględnieniem zastrzeżeń przewidzianych w § 12.

W razie istnienia usprawiedliwionych powodów władza nadzorcza (§ 11) może powyższy termin odroczyć.

§ 9.

Zakład podlega bezpośrednio Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie.

W siedzibie eksploatacyjnej Zakładu w Mikuliczynie będzie się znajdował pełnomocnik Zakładu.

Zmiana osoby pełnomocnika, znajdującego się w siedzibie eksploatacyjnej, powinna być podana do wiadomości Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 10.

Zbycie lub wydzierżawienie całego Zakładu lub jego części, niezbędnej do należytego wykonywania warunków niniejszego zarządzenia, a w szczególności nieruchomości, przeznaczonych na potrzeby Zakładu, albo w ogóle przekazanie całkowite lub częściowe eksploatacji Zakładu innej osobie może nastąpić jedynie pod warunkiem uzyskania przez tę osobę uprawnienia rządowego.

§ 11.

Minister Przemysłu i Handlu wyznaczy władzę nadzorczą, która sprawować będzie nadzór nad wykonaniem warunków niniejszego zarządzenia i do której interesowani mogą odwoływać się w kwestiach spornych.

Koszty tego nadzoru, oznaczone przez Ministra Przemysłu i Handlu, ponosi Zakład. Wpłaty z tego tytułu będą uiszczane w terminach oznaczonych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Zakład obowiązany jest okazywać akt niniejszego zarządzenia lub uwierzytelniony odpis osobom interesowanym do przejrzania na ich żądanie.

Urządzenie Zakładu.

§ 12.

Zakład będzie się składał z linii elektrycznej napowietrznej o napięciu nominalnym 30 kV, łączącej elektrownie przy tartakach państwowych w Delatynie, Mikuliczynie i Worochcie, z podstacji przetwórczych oraz sieci rozdzielczych napowietrznych i częściowo podziemnych o napięciu nominalnym 220/380 woltów.

Zakład powinien zapewnić odbiorcom napięcie bez wahań, przekraczających wznwyż lub wzníž 5%. Wahań chwilowych nie przyjmuje się pod uwagę.

Linia wysokiego napięcia zostanie wybudowana, zaopatrzona we wszystkie urządzenia potrzebne do normalnej pracy oraz uruchomiona w terminie rocznym od dnia wydania zarządzenia.

Sieci niskiego napięcia powinny wynosić w miejscowościach: Worochta, Tatarów, Zeniec, Podlesów, Mikuliczyn i Dłok pod wpływem ośmiu miesięcy, a w miejscowościach: Jamna, Kamień Dobosza, Jaremcze, Dora i w tartaku państwowym w Delatynie pod wpływem osiemnastu miesięcy od daty wydania zarządzenia niniejszego, ogółem w każdej z wymienionych grup miejscowości co najmniej 10 kilometrów, licząc wszystkie przewody biegnące tym samym szlakiem za jeden.

Po upływie wyżej wymienionych terminów budowa nowych i rozbudowa istniejących sieci elektrycznych winna być dokonywana w miarę potrzeby. W wypadkach spornych decyduje władza nadzorcza.

Zakład obowiązany jest przedstawiać Ministerstwu Przemysłu i Handlu corocznie do dnia 1 kwietnia rozplanowanie przewodów, stanowiące powiększenie sieci.

§ 13.

Urządzenia Zakładu powinny być takiej wielkości i tak powiększane, żeby całkowite zapotrzebowanie energii elektrycznej mogło być pokryte w myśl niniejszego zarządzenia.

Celem zapewnienia sobie potrzebnej ilości energii elektrycznej Zakład jest obowiązany odpowiednio przystosować i powiększyć urządzenia elektrowni przy tartakach państwowych wyszczególnionych w § 12 albo zawrzeć umowy z innymi odpowiednimi zakładami wytwórczymi, położonymi na obszarze objętym niniejszym zarządzeniem (§ 1) lub z zakładami przemysłowymi, mającymi prawo przesyłania energii elektrycznej do tego obszaru. Przed wygaśnięciem tych umów winien jest Zakład zawczasu je przedłużać albo zawrzeć z tymi samymi lub z innymi odpowiednimi zakładami elektrycznymi nowe umowy.

Umowy na dostawę energii elektrycznej powinny być przez Zakład przedstawiane Ministerstwu Przemysłu i Handlu do wiadomości.

§ 14.

Zakład powinien odpowiadać nowoczesnym wymaganiom techniki na podstawie planów, zatwierdzonych we właściwym trybie. Wszystkie urządzenia powinny być wykonane i utrzymywane zgodnie z obowiązującymi rozporządzeniami i przepisami lub z przepisami, zaleconymi przez Ministra Przemysłu i Handlu, z uwzględnieniem zastrzeżeń przewidzianych w § 12 oraz powinny być dostosowane do warunków ruchu i bezpieczeństwa publicznego, jako też zabezpieczać prawidłową i regularną dostawę energii.

§ 15.

Zakład powinien uzyskiwać pozwolenie odpowiednich władz na wykonanie robót, dla których takie pozwolenie jest wymagane.

Zakład powinien uprzedzić władzę nadzorczą o zamierzonym rozpoczęciu robót na pięć dni naprzód. Wyjątek mogą stanowić nagłe i nieprzewidziane roboty, związane z utrzymaniem ruchu elektrowni i zapewnieniem ciągłości dostawy energii; o wypadkach tych należy jednak zawiadomić władzę nadzorczą najpóźniej w przeciągu 24-ch godzin.

§ 16.

Wszystkie urządzenia Zakładu powinny być wykonane w ten sposób, aby nie wywierały szkodliwego wpływu na inne istniejące urządzenia. Wykonanie swoich urządzeń zgodnie z istniejącymi przepisami nie zwalnia Zakładu od obowiązku przedsięwzięcia wszelkich środków, które byłyby konieczne do usunięcia tego wpływu na inne już istniejące urządzenia.

W razie zaś, gdyby szkodliwego wpływu nie dało się uniknąć, Zakład poniesie koszt odpowiedniego przerobienia cudzych urządzeń istniejących w chwili ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 3 czerwca 1937 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

w sprawie utworzenia Państwowego Zakładu Elektrycznego w dolinie Prutu z siedzibą w Mikuliczynie.

Na mocy art. 15 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 17, poz. 98), oraz na podstawie dochodzenia, przeprowadzonego przez Wojewodę Stanisławowskiego zgodnie z rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 maja 1933 r. w sprawie postępowania przy powstawaniu państwowych zakładów elektrycznych, mających się trudnić zawodowym zbytem energii elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 308) zarządzam, co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Tworzy się Państwowy Zakład Elektryczny w dolinie Prutu z siedzibą w Mikuliczynie, stanowiący własność Skarbu Państwa, w dalszym ciągu zwany w skróceniu „Zakładem”, który ma służyć do przetwarzania, przesyłania i rozdzielania energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu na obszarze, objętym dzisiejszymi granicami gmin: Jaremcze, Mikuliczyn, Worochta, Jabłonica i miasta Delatyna, w powiecie nadwórniańskim, województwa stanisławowskiego, z tym jednak zastrzeżeniem, że prawo rozdzielania energii elektrycznej nie dotyczy miasta Delatyna tak długo, jak długo Zakład Elektryczny w Delatynie legalnie istnieje będzie na mocy uprawnienia rządowego Nr 153. Do tego czasu Państwowy Zakład Elektryczny w dolinie Prutu może jednak dostarczać energię elektryczną Zakładowi Elektrycznemu w Delatynie, o ile ten zakład zostanie przebudowany z prądu stałego na prąd zmienny i doprowadzony do należytego stanu.

§ 2.

Zakład jest obowiązany, aż do odwołania niniejszego zarządzenia, do nieprzerwanego zaopatrzenia w zakresie i na warunkach, przewidzianych w rozdziale III, zapotrzebowaniu na energię elektryczną w obrębie obszaru, wskazanego w § 1.

§ 3.

Przez czas obowiązywania niniejszego zarządzenia nikomu innemu, oprócz Zakładu nie będzie nadane prawo rozdzielania energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu na obszarze, objętym niniejszym zarządzeniem, z zastrzeżeniami niżej podanymi.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze nie wyklucza możliwości udzielania pozwoleń innym zakładom, uprawnionym do prowadzenia przewodów, nie służących do zbytu energii elektrycznej na obszarze, objętym niniejszym zarządzeniem.

§ 5.

Innym zakładom elektrycznym może być zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy elektrycznej udzielane w trybie właściwym, na określony przeciąg czasu, prawo korzystania z dróg, ulic i placów publicznych w obrębie obszaru, objętego niniejszym zarządzeniem, jednakże tylko w celu przesyłania energii elektrycznej do własnego ich użytku, a więc bez prawa zbytu energii elektrycznej.

ROZDZIAŁ III.

Dostarczanie energii.

§ 17.

Zakład będzie obowiązany dostarczać energię elektryczną na warunkach niniejszego zarządzenia każdemu, kto na obszarze objętym zarządzeniem, zgłosi odpowiednie żądanie i podpisze zobowiązanie według wzoru, zatwierdzonego przez Ministra Przemysłu i Handlu. Nie wyklucza to jednak możliwości zawierania z odbiorcami umów indywidualnych, byleby warunki dostawy nie były dla odbiorcy mniej korzystne od warunków, przewidzianych niniejszym zarządzeniem.

§ 18.

Jeżeli przyłączenie urządzenia odbiorcy (instalacji) do sieci przewodów elektrycznych Zakładu, tj. wykonanie przyłącza domowego, nie wymaga przedłużenia sieci przewodów, Zakład obowiązany jest skutecznie przyłączyć w przeciągu czterech tygodni. W przypadkach, w których przedłużenie sieci przewodów wymaga przedłużenia sieci przewodów nie więcej niż o 100 metrów, Zakład obowiązany jest skutecznie przyłączyć w przeciągu sześciu tygodni, o ile odbiorca zobowiązuje się do pobierania energii przez dwa lata, licząc od dnia, w którym przyłączenie miało nastąpić.

W przypadkach, w których przyłączenie urządzenia odbiorcy wymaga przedłużenia sieci ponad wyżej podaną długość, Zakład obowiązany jest skutecznie przyłączyć w przeciągu trzech miesięcy, o ile ze strony odbiorcy względnie grupy odbiorców zgłoszone zostanie zapotrzebowanie 15 watów na metr bieżący pozostałej, ponad długość podaną w poprzednim ustępie, części nowobudowanego odcinka sieci przewodów i zagrożone będzie na przeciąg dwóch lat użytkowanie zgłoszonej mocy przez 400 godzin rocznie dla światła lub przez 1000 godzin rocznie dla siły. Powyższa gwarancja ustaje z chwilą, gdy nowo-wybudowany odcinek sieci zostanie objęty obowiązującym planem rozbudowy (§ 12).

Jeżeli przyłączenie urządzenia odbiorcy o mocy ponad 5 kilowatów wymaga przeróbki istniejących urządzeń rozdzielczych lub jeżeli zachodzą trudności techniczne przy wykonaniu przyłącza, Zakład może wyznaczyć termin o tyle dłuższy od wyżej wskazanego, o ile tego wymaga wykonanie odpowiednich robót. Odbiorcy przysługuje prawo odwołania się do władzy nadzorczej.

Przedłużenie sieci przewodów Zakładu, wywołane przyłączeniem odbiorców w myśl powyższych przepisów, powinno być wykonane przez Zakład nawet ponad zakres planu rozbudowy przewidzianego w § 12.

Zobowiązanie pobierania energii przez określony przeciąg czasu nie wiąże pracowników państwowych i zawodowych wojskowych, którzy opuszczają miejsce swego zamieszkania na skutek zlecenia zwierzchności.

W czasie mroźów Zakład nie jest obowiązany wykonywać przyłączeń, wymagających robót ziemnych.

Urządzenia niskiego napięcia o mocy powyżej 10 kilowatów może Zakład, za zgodą odbiorców, przyłączać do sieci wysokiego napięcia, przy czym Zakład obowiązany jest wtedy dostarczyć przetworników (transformatorów) wraz z odpowiednimi przyrządami wysokiego napięcia, odbiorca zaś obowiązany jest dać pomieszczenie na ich ustawienie.

§ 19.

Minister Przemysłu i Handlu może w wyjątkowych okolicznościach zwolnić Zakład na pewien określony przeciąg czasu od obowiązku przyłączenia nowych odbiorców i dostarczania im energii.

§ 20.

Przyrządy ustawione przez Zakład u odbiorcy stanowią własność Zakładu, który też ponosi koszty ich utrzymania oraz naprawy. Odbiorcy nie wolno odrywać plomb i otwierać przyrządów, ani wykonywać w nich samowolnie jakichkolwiek przełączeń, ani też włączać do sieci samowolnie swych urządzeń.

§ 21.

Koszty związane z wykonaniem przyłączenia odbiorcy, licząc od punktu przyłączenia do sieci aż do głównych bezpieczników włącznie, ponosi całkowicie Zakład, o ile długość przyłącza nie przekracza poza linię regulacyjną ulicy lub drogi 2 metrów przy sieci podziemnej i 10 metrów przy sieci napowietrznej; w przeciwnym razie odpowiedzialną nadwyżkę kosztów, obliczoną na zasadzie cen zatwierdzonych przez władzę nadzorczą, ponosi odbiorca.

§ 22.

Jeżeli przyłączenie nowego odbiorcy, o mocy przyłączonej większej niż 15 kilowatów, wymagać będzie znacznie większych nakładów na rozszerzenie urządzeń rozdzielczych, Zakład może żądać za zgodą władzy nadzorczej pokrycia przez odbiorcę części tych kosztów.

Suma ta nie może jednak przekraczać połowy sumy kosztorysowej i musi być w każdym razie mniejsza, niż wyniesie przypuszczalny koszt zużycia energii w ciągu trzech lat.

Zakład zwraca odbiorcy w przeciągu tego czasu powyższą kwotę, przede wszystkim przez potrącenia z rachunków za energię.

§ 23.

Zakład powinien wymagać od odbiorców, aby urządzenia ich były wykonane według obowiązujących lub zaleconych przez Ministra Przemysłu i Handlu przepisów bezpieczeństwa dla urządzeń elektrycznych.

Zakład może wydawać dodatkowe przepisy bezpieczeństwa oraz przepisy eksploatacyjne, uzupełniające przepisy ogólne obowiązujące; nie mogą one jednak dawać pierwszeństwa pewnym wytwórnym materiałom elektrotechnicznym, ani stwarzać wyłączności dla poszczególnych typów tych materiałów. Przepisy te podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej i muszą być podawane przez Zakład do wiadomości odbiorców.

§ 24.

Zakład ma prawo wymagać od odbiorcy złożenia planów urządzeń elektrycznych przyłączonych do sieci.

§ 25.

Zakład może wymagać, aby odbiorca nie wprowadzał żadnych zmian w urządzeniach bez wiedzy i zgody Zakładu.

§ 26.

Zakład ma prawo przed przyłączeniem urządzenia odbiorcy sprawdzić to urządzenie celem stwierdzenia, czy odpowiada ono warunkom technicznym oraz przepisom bezpieczeństwa. Jeżeli urządzenie nie odpowiada tym warunkom lub przepisom, Zakład może odmówić przyłączenia aż do chwili doprowadzenia urządzenia do należytego stanu. To samo stosuje się do zmian i powiększeń urządzeń już przyłączonych.

Za pierwsze sprawdzenie urządzenia nie będzie pobierana przez Zakład żadna opłata. Za każde następne sprawdzenie, o ile jest konieczne z winy odbiorcy, Zakład będzie pobierał opłatę w wysokości 3 zł (trzech złotych) dla urządzeń do 1 kW mocy przyłączonej i 5 zł (pięciu złotych) dla większych urządzeń.

§ 27.

O ile by się okazało, że przyłączone już urządzenie elektryczne wywiera szkodliwy wpływ na prawidłowy ruch Zakładu lub przeszkadza innym odbiorcom korzystać z energii, Zakład może żądać od odbiorcy, pod rygorem zastosowania § 35, takich zmian urządzenia, które by szkodliwy wpływ usunęły.

§ 28.

Zakład ma prawo kontroli przyłączonych urządzeń elektrycznych w taki sposób i w takim czasie, aby to jak najmniej kłopotowało odbiorcę. W wyjątkowych przypadkach funkcjonariusze Zakładu mogą żądać dostępu do urządzeń odbiorcy o każdej porze.

§ 29.

Do obliczenia ilości zużytej energii, o ile nie są stosowane opłaty ryczałtowe, służą liczniki Zakładu, ustawione przez Zakład u odbiorców.

Liczniki posiadane przez odbiorców w dniu ogłoszenia niniejszego zarządzenia mogą być nadal używane. Wszystkie liczniki winny być zalegalizowane przez instytucje, uprawnione do tego przez Główny Urząd Miar, na koszt właścicieli liczników.

§ 30.

Funkcjonariusze Zakładu, zajmujący się odczytywaniem wskazań liczników, obowiązani są komunikować odbiorcom na ich żądanie wyniki odczytów. Odbiorcy mogą reklamować prawidłowość odczytów w terminie tygodniowym, licząc od dnia odczytu.

§ 31.

Na pisemne żądanie odbiorcy Zakład obowiązany jest sprawdzić licznik zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami. O ile by się okaza-

ło, że wskazania licznika są prawidłowe w granicach dopuszczalnej niedokładności, koszty sprawdzenia ponosi odbiorca.

Analogicznie może Zakład żądać sprawdzenia przez odbiorcę licznika, stanowiącego własność odbiorcy (§ 29 ustęp 2).

§ 32.

W razie, jeśli licznik u odbiorcy zatrzyma się lub znacznie wskazywać nieprawidłowo, zużycie energii elektrycznej w miesiącu, w którym to dostrzeżono, oblicza się według zużycia w tym samym miesiącu roku poprzedniego lub według średniej arytmetycznej liczb, wyrażających zużycie energii w miesiącu poprzedzającym i następującym. W razie niedojścia do porozumienia rozstrzyga władza nadzorcza.

O ile rachunek został poprzednio uregulowany, kwota nadpłaconą będzie zwrócona odbiorcy, niedopłacona zaś będzie pobrana przy następnym rachunku.

Zarówno Zakład jak i odbiorca mogą kwestionować tylko prawidłowość wskazań licznika, podanych w ostatnim rachunku za energię, o ile wadliwie działanie licznika nie zostało spowodowane złą wolą.

§ 33.

Odbiorcy przysługuje prawo ustawienia u siebie własnego licznika, kontrolującego poza licznikiem Zakładu; opłata za energię będzie jednak uiszczana według wskazań licznika Zakładu, przy zastosowaniu przepisów § 31 i 32. Zakład nie ma prawa odmówić włączenia licznika kontrolującego.

§ 34.

O odstąpieniu swego urządzenia elektrycznego innej osobie odbiorca winien zawiadomić Zakład w terminie tygodniowym. Nowy odbiorca nie jest obowiązany do przejęcia odpowiedzialności za zaległe należności swego poprzednika.

§ 35.

Zakład ma prawo odłączyć od sieci urządzenia odbiorcy:

1) w razie wykrycia w tych urządzeniach zmian, dokonanych bez wymaganego zawiadomienia o tym Zakładzie (§ 25);

2) w razie niezawiadomienia o odstąpieniu swego urządzenia (§ 34);

3) w razie niewykonania zmian w urządzeniach odbiorcy, zażądanych przez Zakład celem usunięcia szkodliwych wpływów (§ 27);

4) w razie nieuregulowania rachunku w ciągu dwóch tygodni od dnia jego przedstawienia (§ 47);

5) w razie ogłoszenia upadłości odbiorcy;

6) w razie stwierdzenia uszkodzenia z winy odbiorcy ustawionego licznika u niego lub innych przyrządów albo stwierdzenia niedozwolonych manipulacji z tymi przyrządami (§ 20);

7) w razie niedopuszczenia funkcjonariuszów Zakładu do kontrolowania urządzeń lub do odczytania wskazań liczników (§ 28).

W przypadkach 1—3 odłączenie może nastąpić dopiero po trzydniowym uprzedzeniu.

Ponowne przyłączenie winno nastąpić niezwłocznie po usunięciu przyczyn odłączenia, względnie w terminie wyznaczonym przez władzę nadzorczą.

§ 36.

Instytucje publiczne względnie użyteczności publicznej mogą być odłączone przez Zakład z tytułu nieuregulowania należności za rachunki dopiero po przekroczeniu o dwa tygodnie terminu płatności obowiązującego wszystkich odbiorców i pod warunkiem uprzedzenia na tydzień przed odłączeniem.

Ograniczenie to nie pozbawia jednak Zakładu prawa dochodzenia odszkodowania za opóźnienie w uiszczeniu należności.

§ 37.

Za ponowne przyłączenie urządzenia odbiorcy Zakład ma prawo pobrać od niego jednorazową opłatę w wysokości 3 złotych, przy czym, o ile odłączenie od sieci nastąpiło wskutek samowolnych zmian w urządzeniu, może być pobrana dodatkowa opłata za ponowne sprawdzenie w wysokości, przewidzianej w § 26 niniejszego zarządzenia.

§ 38.

W razie, jeśli odbiorca włączył bez wiedzy Zakładu odbiorniki, dla których pobór energii powinien być opłacany podług opłaty wyższej, na licznik przeznaczony dla odbiorników, opłacanych podług opłaty niższej, Zakład ma prawo policzyć za całą zużytą przez odbiorcę energię według opłaty wyższej.

§ 39.

Jeśli naprawa sieci, przyłączenie nowych odbiorców lub tym podobne roboty wymagały czasowo odłączenia części odbiorców, Zakład może przerwać dostarczanie energii na możliwie krótki okres czasu, wznawiając jej dostarczanie natychmiast po ustaniu przyczyny przerwy. O mającej nastąpić przerwie należy zawczasu uprzedzić odbiorców w drodze publikacji; w razie niemożności uprzedzenia w taki sposób, należy w każdym razie zawiadomić o mającej nastąpić przerwie instytucje publiczne i użyteczności publicznej, pobierające energię.

§ 40.

O przerwach w dostawie energii należy zawiadomić władzę nadzorczą.

ROZDZIAŁ IV.

Oświetlenie uliczne.

§ 41.

Na obszarze, objętym zarządzeniem niniejszym, Zakład obowiązany jest na żądanie związków samorządowych oświetlać ulice, place i t. p. Oświetlenie uliczne urzędy Zakład na swój koszt w rozmiarze podanym w § 43. Do obowiązku Zakładu należy również utrzymanie oświetlenia ulicznego w należytym stanie, w szczególności zamiana wszystkich części, które uległy zepsuciu lub zużyciu, zamiana przepalonych żarówek, czyszczenie lamp, jak również zapalanie i gaszenie światła.

§ 42.

W przedmiocie oświetlenia ulicznego może Zakład zawrzeć specjalne umowy ze związkami samorządowymi.

Zakład ma prawo żądać, aby termin tej umowy nie był krótszy niż piętnaście lat i aby z urzędzonego przez niego oświetlenia ulicznego korzystano w ciągu całego czasu trwania umowy bez zmniejszenia liczby lamp, ich światłości i rocznej ilości godzin palenia.

§ 43.

Ilość, moc oraz rozmieszczenie lamp ulicznych określa związek samorządowy. W ciągu pierwszego roku od dnia wydania zarządzenia Zakład będzie obowiązany urządzić oświetlenie uliczne w tych miejscowościach, w których związki samorządowe zażądają ustawienia co najmniej po 20 lamp; w drugim zaś roku i następnych — w tych miejscowościach, w których związki samorządowe zażądają ustawienia co najmniej po 10 lamp. Zakład może wymagać, aby najmniejsze zapotrzebowanie mocy lampy ulicznej wynosiło 60 watów, a największa odległość między lampami nie przekraczała 120 metrów. Zakład jest obowiązany na żądanie związku samorządowego zwiększać liczbę lamp ulicznych; związek samorządowy nie może jednak żądać dostawienia każdorazowo mniej niż 2-ch lamp.

Związek samorządowy nie może wymagać, aby do oświetlenia ulicznego stawiane były odrębne słupy tam, gdzie są inne słupy Zakładu odpowiednio do umieszczenia lamp.

Obowiązek rozszerzenia oświetlenia ulicznego ustaje na dwa lata przed upływem terminu umowy, jeśli nie będzie ona przedłużona.

§ 44.

Zakład obowiązany jest zapalać i gasić lampy uliczne w określonych godzinach, według specjalnego kalendarza, zatwierzonego przez władzę nadzorczą.

W razie pożaru lub innych wypadków wyjątkowych, Zakład jest obowiązany na żądanie władz oświetlać odpowiednią część ulic poza godzinami obowiązującymi za normalną opłatą za oświetlenie uliczne (§ 50).

§ 45.

W umowach ze związkami samorządowymi winny być przewidziane kary, jakim ulega Zakład za niesprawne działanie oświetlenia ulicznego. Wysokość kary nie może przewyższać od lampy i godziny dwukrotnego kosztu palenia się lampy.

Wszelkie niedokładności oświetlenia ulicznego stwierdza się protokołarnie.

§ 46.

Jeżeli związek samorządowy urzędy oświetlenia elektrycznego ulic swoim kosztem, dostarczanie energii do oświetlenia odbywać się będzie bez ograniczeń podanych w §§ 42 i 43.

ROZDZIAŁ V.

Opłaty za energię elektryczną.

§ 47.

Zakład będzie pobierał opłaty od odbiorców za dostarczoną energię elektryczną i opłatę stałą.

Poza tym i poza wypadkami, wyraźnie przewidzianymi niniejszym zarządzeniem Zakład nie ma prawa wymagać od odbiorców żadnych innych opłat z tytułu czynności i świadczeń, do których jest zobowiązany niniejszym zarządzeniem. Obrachunek z odbiorcami uskutecznić się w ustalonych terminach. Rachunki powinny być regulowane w kasie Zakładu, za pośrednictwem poczty, Pocztowej Kasy Oszczędności lub inną drogą wskazaną przez Zakład lub w ogóle prawnie przyjętą, w ciągu dwóch tygodni od dnia przedłożenia.

§ 48.

Maksymalna opłata za energię elektryczną na niskim napięciu wynosi:

a) dla światła 65 gr (sześćdziesiąt pięć groszy) za 1 kWh.,

b) dla siły 30 gr (trzydzieści groszy) za 1 kWh.

Dla większych odbiorców energii na siłę przy zużyciu miesięcznym danego odbiorcy ponad 250 kilowatogodzin maksymalne dla niego opłaty w tym miesiącu będą wynosiły za 1 kWh:

28 gr (dwadzieścia osiem groszy) przy sprzedaży do 500 kWh,

25 gr (dwadzieścia pięć groszy) przy sprzedaży do 1000 kWh,

22 gr (dwadzieścia dwa grosze) przy sprzedaży do 2000 kWh,

19 gr (dziewiętnaście groszy) przy sprzedaży do 3000 kWh,

15 gr (piętnaście groszy) przy sprzedaży powyżej 3000 kWh.

Dla drobniejszych urządzeń na światło do 120 watów mocy przyłączonej Zakład może za zgodą odbiorcy stosować opłaty ryczałtowe. Opłata ryczałtowa wynosi, od urządzenia do 40 watów włącznie, 2 zł (dwa złote) miesięcznie i zwiększa się o jedną czwartą część tej kwoty za każde następne 10 watów mocy przyłączonej.

Maksymalna opłata za energię elektryczną, dostarczoną hurtowo zakładom elektrycznym rozdzielczym i mierzoną na niskim napięciu, wynosi 25 gr (dwadzieścia pięć groszy) za 1 kWh.

Przy dostarczaniu odbiorcom energii na wysokim napięciu wszystkie powyższe ceny obniżone zostają o 10%.

§ 49.

Zakład może stosować taryfy oparte na opłacie stałej, rocznej, od kilowata mocy przyłączonych odborników i na opłacie od zużytej kilowatogodziny, wykazanej przez licznik, jak również może stosować wszelkie inne sposoby taryfikacji, byleby przy ostatecznym rocznym obrachunku kwota opłacona przez odbiorcę nie przekroczyła należności, obrachowanej według każdorazowo w rzeczywistości pobieranych stawek maksymalnych i zmienności taryf (§ 52).

O ile Zakład ma zamiar stosować takie taryfy dla szerszego ogółu, powinien podać je do wiadomości przez ogłoszenie w dziennikach, po uprzednim uzyskaniu zgody władzy nadzorczej na wysokość tych taryf.

§ 50.

Za energię dostarczoną do oświetlenia ulicznego łącznie z obsługą i utrzymaniem oraz z wymianą żarówek Zakład ma prawo pobierać opłaty maksymalne w wysokości 30 gr (trzydzieści groszy) za kilowatogodzinę.

W razie urządzenia lub obsługiwania i utrzymania oświetlenia ulicznego przez związek samorządowy, powyższe opłaty będą odpowiednio zredukowane w drodze porozumienia, przy czym opłata za kilowatogodzinę nie może przekraczać 20 gr (dwudziestu groszy). W braku porozumienia decyduje władza nadzorczą.

Powyższe opłaty będą uiszczane miesięcznie na podstawie zatwierzonego kalendarza oświetleniowego i nominalnego zużycia mocy w watach przez każdą lampę, chyba że byłyby stosowane do oświetlenia ulicznego osobne liczniki.

§ 51.

Oprócz opłat za energię elektryczną, przewidzianych w § 48, Zakład może pobierać od odbiorców opłaty stałe, niezależnie od ilości pobranej przez odbiorcę energii elektrycznej, a mianowicie:

a) na niskim napięciu od odbiorców o przyłączach dwuprzewodowych opłata stała wynosi 80 gr (osiemdziesiąt groszy) miesięcznie, a od odbiorców o przyłączach wieloprzewodowych — 1 zł 40 gr (jeden złoty czterdzieści groszy) miesięcznie;

b) na wysokim napięciu, jak również przy stosowaniu taryf specjalnych, wymagających specjalnych przyrządów pomiarowych, wysokość opłaty stałej będzie ustanawiana na mocy porozumienia z odbiorcą, a w braku porozumienia ustalona przez władzę nadzorczą.

Przy opłatach ryczałtowych, przewidzianych w § 48 ust. 3, Zakład może pobierać od odbiorców opłaty stałe, niezależnie od mocy przyłączonej, w wysokości 40 gr (czterdzieści groszy) miesięcznie, o ile ustawi u odbiorców ograniczniki prądu lub inne urządzenia kontrolujące ryczałtowy pobór energii.

§ 52.

Maksymalne opłaty za energię elektryczną, przewidziane w §§ 48 i 50, jak również kwoty pieniężne wyszczególnione w §§ 26, 37 i 51 obowiązują:

a) przy cenie węgla netto 22 zł 11 gr (dwadzieścia dwa złote jedenaście groszy) za tonę;

b) przy cenie czystego złota 5 zł 92,44 gr (pięć złotych dziewięćdziesiąt dwa i czterdzieści cztery setne grosza) za 1 gram.

W razie zmiany ceny węgla i ceny złota w stosunku do wyżej podanych wartości zasadniczych, wszystkie opłaty i kwoty pieniężne wymienione w §§ 26, 37, 48, 50 i 51 ulegają, nie częściej jednak niż w okresach miesięcznych, zmianie w ten sposób, że:

a) zmianie ceny węgla o 1% (jeden procent) odpowiadać będzie zmiana opłat o 0,50% (pięćdziesiąt setnych procentów) i

b) zmianie ceny 1 (jednego) grama czystego złota o 1% (jeden procent) odpowiadać będzie zmiana opłat o 0,40% (czterdzieści setnych procentów).

Otrzymaone dla każdego czynnika oddzielnie wartości zwwyżek lub zniżek opłat sumują się.

Jako cenę węgla przyjmuje się cenę netto węgla dąbrowskiego grubego, klasa I-b, loco wagon kopalnia, ostatnio ogłoszoną w wiadomościach statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego.

Jako cenę czystego złota przyjmuje się wartość 1 grama czystego złota ostatnio ogłoszoną przez Ministra Skarbu w Monitorze Polskim.

§ 53.

Zawarty w § 52 sposób określenia zmienności opłat może podlegać rewizji w okresach pięcioletnich, poczynając od dnia 1 stycznia 1940 r.

Rewizji dokonywa się w pierwszym kwartale każdego pięcioletnia, w terminach i na zasadach wspólnych dla zakładów elektrycznych, dla których takie rewizje są przewidziane.

Rewizje zarządza Minister Przemysłu i Handlu na wniosek władzy nadzorczej lub Zakładu, zgłoszony przynajmniej na trzy miesiące przed upływem pięcioletnia.

Rewizji dokonywa władza nadzorczą wspólnie z Zakładem. Ustalona w drodze rewizji nowa zmienność opłat podlega zatwierdzeniu Ministra przemysłu i Handlu. W braku porozumienia pomiędzy władzą nadzorczą i Zakładem, decyduje Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 54.

Maksymalne opłaty za energię elektryczną, przewidziane w §§ 48 i 50, oraz wysokość opłat stałych, ustalona w § 51, mogą podlegać rewizji w okresach pięcioletnich, poczynając od dnia 1 stycznia 1940 r.

Zarządzanie i dokonywanie rewizji odbywa się w sposób ustalony w ustępach 3 i 4 poprzedniego paragrafu.

§ 55.

Zmiany opłat za energię elektryczną winny być podawane przez Zakład do wiadomości publicznej i do wiadomości władzy nadzorczej z podaniem tej ostatniej uzasadnienia takich zmian.

Powyższe zmienione opłaty będą stosowane dopiero w tych rachunkach za zużycie energii, które obejmować będą okres czasu w całości biegnący po ogłoszeniu zmian.

Jeżeli władza nadzorczą lub Minister Przemysłu i Handlu uzna zmianę opłat za nieuzasadnioną, ewentualnie pobrane nadwyżki będą odbiorcom zwrócone lub odliczone z najbliższych rachunków.

§ 56.

Zakład obowiązany jest udzielać opustów od każdorazowo w rzeczywistości pobieranych maksymalnych cen za oświetlenie: urzędom i instytucjom administracji rządowej i samorządu terytorialnego w wysokości 25%, a przedsiębiorstwom rządowym i samorządu terytorialnego w wysokości 10%.

Powyższe opusty nie odnoszą się do oświetlenia ulicznego (§ 50).

§ 57.

W razie przerw w dostarczeniu energii, wynoszących w ciągu miesiąca więcej niż 24 godziny, Zakład jest obowiązany dokonać odpowiednich potrąceń w rachunkach dla odbiorców ryczałtowych.

ROZDZIAŁ VI.

Zaopatrzenie pracowników w oznaki zewnętrzne i legitymacje.

§ 58.

Zakład jest obowiązany zaopatrzyć stałych pracowników, wysyłanych do wykonywania robót, w oznaki zewnętrzne i legitymacje z fotografiami.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) *J. Poniatowski.*